

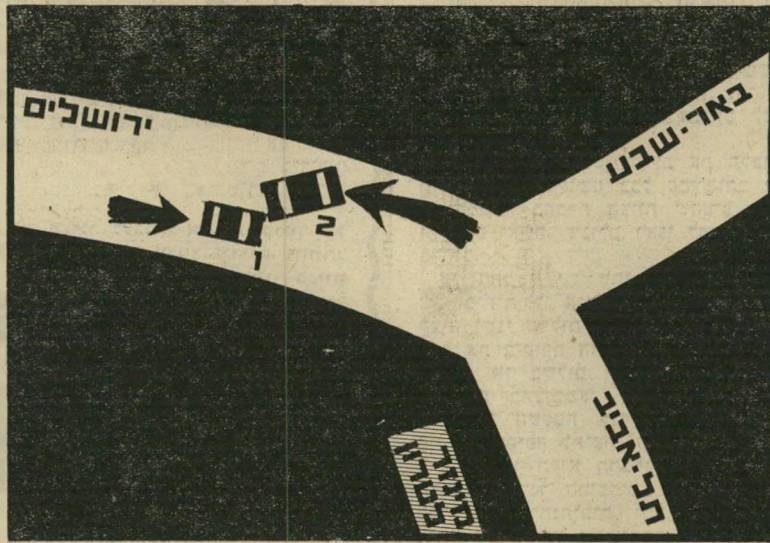
הסופר עמוס עוז נפצע קשה בתאונה

אהרי המילחמה היה בין משתתפי ועורכי הקובץ שיח'לוחמים שבו קבע, בין השאר: "חולות חולון, העיר צמחה מן החולות, קדושים לי יותר מאשר אדמת ירושלים." ב-1970, אחרי תקופת לימודים, זכה ב- תואר מוסמך באוניברסיטת אוכספורד. בשנים האחרונות פירסם עוד מיספר ספריים, שהבולט ביניהם הוא עד מוות, ובו שתי נובלות: אהבה מאוחרת, ועד מוות, העוסק במסעי-הצלב הנוצריים בארץ.

סיפרו לגעת במים לגעת ברוח, אשר יריעת עלילתו מנסה לכרוך את כל החי ווייה היהודית של המאה העשרים — החל מיצירות פולין, דרך השואה ועד למיקלט בקיבוץ בארץ-ישראל — זכה אף הוא בהצלחה גדולה. לפני חודשים אחדים ראה אור סיפרו הר העצה הרעה, ובו כמה סיפורים העוסקים בהווי ירושלים של שנות הארבעים, ומתמקדים בזיכרונות הילדות של עוז.

ספריו, שתורגמו לאנגלית, צרפתית ו-גרמנית, זכו בביקורות אוהדות ביותר. כל זה היה תלוי על כלימה ביום הראשון בלילה. מצבו של עוז הוגדר כחמור ביותר. היה חשש כי שבר את מפרקתו. עצמות רגליו רוסקו. איברים פנימיים ב-חלל ביתו נקרעו ונפגעו. היה צורך לגת חז בדחיפות, שורה ארוכה של ניתוחים מסובכים. כאשר הסתיימו הניתוחים, אוש-פו עוז בחדר היחידה לטיפול-נמרץ, כש-הרופאים עושים כל שביכולתם כדי לסייע לו להתגבר על פציעותיו החמורות.

למרות מצבו הקשה שרוי עוז כל העת בהכרה, כשאשתו ואחותו אינן משות מר פתח החדר שבו הוא מאושפז. מאות אלפי פי קוראיו וחסידיו של הסופר הצעיר, יראו עצמם השבוע כמי שנוטלים חלק במאבק על חייו.

מכוניות כאחת נמצעו והתרסקו, כשהן מר-עכות את כל היושבים בהן: שמונה נוס-עי המרצדס ושלשה נוסעי הפיאט. 11 הפצועים הועברו במהירות לבתי-חולים. רק שם הסתבר, כי האיש שנפגע באופן החמור ביותר מכל המעורבים ב-תאונה היה הסופר עמוס עוז. בתו האחת יצאה מהתאונה בנס, כמעט מבלי שנפגעה. הבת השנייה נפצעה באורח בינוני. היא מאושפזת בבית-חולים ומצבה משתפר. הראגה העיקרית היתה לחייו של עמוס. הסופר הצעיר שכבש לו, באיטיות ובהת-מדה, מקום בשורה הראשונה של סופרי ישראל, ומעמד והכרה הרחק מגבולות הר-ארץ, כמי שמבטא יותר מכל סופר ישר-אלי אחר את המציאות וההתלבטות של הדור הישראלי החדש.

עמוס, יליד ירושלים, הוא בנו של הסופר והחוקר יהודה אריה קלוזנר. דודו היה הפרופסור יוסף קלוזנר, מרא-שוני מבקרי הסיפרות העיברית. היסטור-ריון, בלשן ופובליציסט, מעורכי האנציק-לופדיה העיברית בראשיתה.

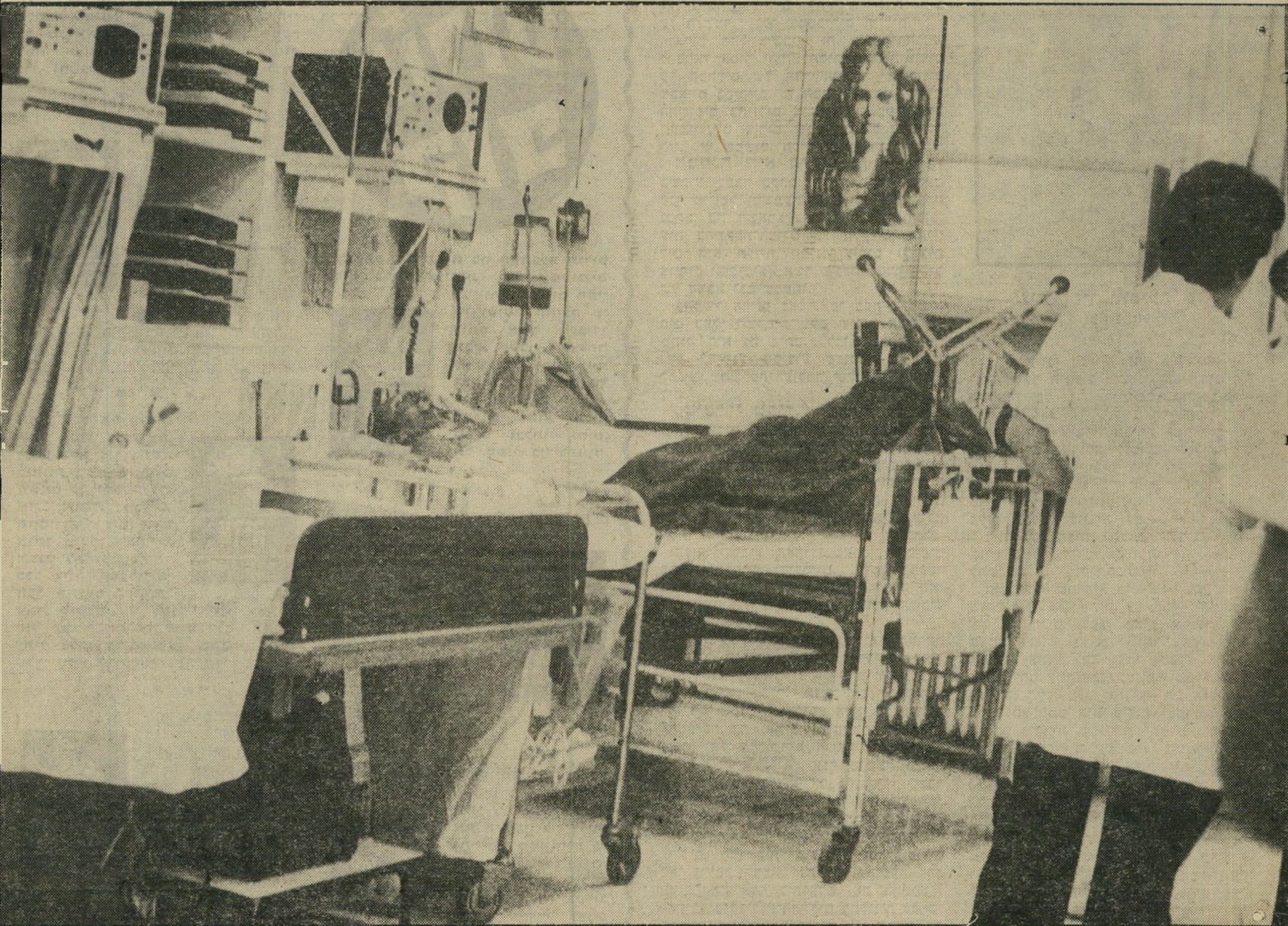
בילדותו היה עמוס ילד בעייתי, ועל-רקע זה נטש בגיל צעיר את הבית ועבר להתחנך בקבוצת חולדה, שאותה אימץ כביתו. כשהיה בן 18 התקבל כחבר בקבוצ-צה. הוא שירת בנח"ל, וכשהתחרר, נשא לאשה את בת הקבוצה, גילי צוקרמן. את ראשית פעילותו הציבורית עשה דווקא על הבמה הפוליטית. בין השנים 64-1962 היה עמוס מפעילי מן-היחיד, הקבוצה שפירשה ממפא"י עם פינחס לבון, שהיה בעצמו חבר קבוצת חולדה. עמוס היה מורה בבית-הספר התיכון בקבוצה. את ראשית דרכו הספרותית הוא עש-בכתב-העת הסיפורתי קשת, בראשית שנות

כך זה קרה

זהו ציור האיזור שבו התרחשה התאונה, אשר בה נפצעו הסופר עמוס עוז ועוד עשרה אנשים. מכוניות של עוז, מסוג פיאט (מיספר 1) באה מכיוון ירושלים, כשהוא מתכוון לפנות להסתעפות המובילה לכיוון באר-שבע, שם שוכנת קבוצתו — חולדה. מונית מרצדס (2) שבאה מכיוון רמלה, סטתה ממסלולה והתנגשה במכוניתו של עמוס עוז, חזיתית.

גם ללשונות אחדות, הוא סיפור אהבתה והיינושואיה של נערה ירושלמית ב-שנות החמישים. זהו עולמה של נערה, אשר הסיוטים הולכים ומשתלטים עליה ושיגרת חייה הופכת טבעת-חנק הסוגרת, עד שהיא ניתקת מכל הנפשות האהובות. במהלך מילחמת ששת-הימים שירת עמוס עוז לצידו של האלוף ישראל טל.

השישים. שם פירסם את סיפוריו הראשו-נים, שלוקטו אחריכך בקובץ ארצות ה-תן, שמהדורה חדשה שלו ראתה אור באחרונה. באמצע שנות השישים פירסם רומן ב-שם מקום אחר, העוסק במארג חייו של קיבוץ צפוני. את סיפרו המפורסם ביותר, מיכאל שלי, כתב עמוס עוז ערב מילחמת ששת-הימים. הסיפור, שהוסרט מאז ותורר

בחדר היחידה לטיפול הנמרץ בביה"ח "שערי צדק": עוז מחובר למסיכת-חמצן